

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 16.12.2005
KOM(2005) 661 endelig

2005/0254 (ACC)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om angivelse af oprindelseslandet for visse varer, der importeres fra tredjelande

{SEC(2005) 1657}

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Kommissionen forelagde i december 2003 artikel-133-udvalget i Rådet et arbejdsdokument om en eventuel EU-oprindelsesmærkningsordning, efter at nogle medlemsstater og sektorer på ny havde udvist interesse for problemet. De pågældende medlemsstater og sektorer gav udtryk for voksende bekymring over den stigende forekomst af misvisende og/eller svigagtige oprindelsesmærkninger på importerede varer. Der blev anmodet om at få indført regler for oprindelsesmærkning af importerede og/eller EU-varer.

I de første seks måneder af 2004 iværksatte Kommissionen en konsultationsproces, som omfattede de vigtigste deltagere – erhvervsliv, fagforeninger, forbrugere og andre institutioner - og resultaterne heraf blev drøftet i artikel 133-udvalget i juli 2004. Udvalget opfordrede Kommissionen til at afholde yderligere konsultationer om muligheden for at udarbejde en ordning for oprindelsesmærkning for udvalgte importkategorier samt andre muligheder og forelægge Rådet udvalgets konklusioner og en henstilling. Der blev derfor afholdt yderligere konsultationer fra september 2004 til april 2005.

På baggrund af resultaterne af ovennævnte konsultationsproces foreslås det i vedlagte udkast til forordning, at man indfører en obligatorisk ordning for oprindelsesmærkning, som skal omfatte en række sektorer, der ser fordele ved initiativet (se bilaget), og udelukkende skal gælde for importerede varer. Det er den valgmulighed, der alt i alt bedst tager hensyn til langt de fleste deltageres interesser (erhvervsliv, fagforeninger og dele af forbrugerbevægelsen), det er en mulighed, som begrænser de omkostningsmæssige og negative virkninger for andre interesserede parter (EU-industrier, der har udflyttet produktionen, forhandlere), og samtidig sikrer positive virkninger med hensyn til de strategiske mål med initiativet.

Der findes i øjeblikket ikke nogen lovgivning vedrørende anvendelse af oprindelsesmærkning ("made-in") for industrivarer i Det Europæiske Fællesskab. Et nyere direktiv om harmonisering af kontrollen med illoyal handelspraksis på det indre marked behandler også tilfælde med misvisende anvendelse af oprindelsesangivelser. Direktivet definerer imidlertid ikke betydningen af "made-in", og det sætter heller ikke toldmyndighederne i stand til at foretage kontrol. De regler, der findes om frivillig anvendelse af oprindelsesmærker i nogle medlemsstater, er også forskellige.

I den nuværende situation befinder EF sig i en ufordelagtig position i forhold til handelspartnere, som kræver oprindelsesmærkning ved import. Dette hindrer EF-producenterne af oprindelsesfølsomme forbrugsvarer i at udnytte de fordele, der er forbundet med, at varerne er produceret i Det Europæiske Fællesskab, og muligheden for mere effektivt at kunne forhindre falske eller misvisende oprindelsesangivelser er gået tabt. EF mister således muligheden for at øge forbrugeroplysningerne om varers oprindelse, som også vil kunne være nyttige i forbindelse med håndhævelsen af ovennævnte direktiv. Formålet med dette udkast til forordning er at tage højde for disse mangler.

EF's vigtigste handelspartnere som Canada, Kina, Japan og USA kræver allerede oprindelsesmærkning på importerede varer. Eksportører fra EF skal opfylde disse krav, og de må derfor mærke deres varer. Forslaget vil således bringe EF på samme niveau som handelspartnerne ved, at der indføres en tilsvarende lovgivning.

Mangelen på en fælles definition af oprindelse med henblik på mærkning, regler for mærkning og fælles regler for kontrol berører ikke kun forbrugerne, som kan blive narret med hensyn til oprindelsen af deres køb eller ikke kan få oplysning om oprindelsen af importerede varer, men påvirker også EF-industriens konkurrenceevne.

Oprindelsesmærkning vil også hjælpe med til at forhindre, at EF-industriens omdømme skades af unøjagtige eller direkte vildledende angivelser af oprindelse.

Oprindelsesmærkning vil gøre det lettere for forbrugerne at vælge og bidrage til at mindske antallet af svigagtige angivelser af oprindelse. Bedre gennemsigtighed og forbrugerinformation om varenes oprindelse vil også bidrage til målet for Lissabondagsordenen om at øge konkurrenceevnen i forbindelse med europæiske varer, som i øjeblikket lider under illoyal konkurrence på markedet.

Forordningen fastlægger en definition af oprindelseslandet baseret på EF's ikke-præferentielle oprindelsesregler som anvendt til andre toldformål. Anvendelsen af EF's ikke-præferentielle oprindelsesregler i forbindelse med oprindelsesmærkning er i overensstemmelse med EF's forpligtelser i henhold til WTO's aftale om oprindelsesregler.

For at reducere byrderne i forbindelse med den nye ordning så meget som muligt begrænser forordningen krav og betingelser vedrørende mærkning af varer til det minimum, der er nødvendigt for at sikre, at forbrugerne har let ved at se og forstå oprindelsesmærket, men også at det samtidig ikke er let at erstatte eller forfalske det. Med hensyn til sprogversioner giver forordningen mulighed for at anvende ordene "made in" eller tilsvarende udtryk på et af EU's officielle sprog, som den endelige køber forstår.

Det erkendes, at et oprindelsesmærke kan sættes fast på flere specielle måder afhængigt af, hvilken type vare der er tale om, og forordningen giver derfor Kommissionen ret til at regulere dette aspekt yderligere. Andre sektorer kunne også være interesseret i at deltage i ordningen for oprindelsesmærkning, eller det kan vise sig, at oprindelsesmærkning er mindre relevant for andre, og forordningen giver derfor også Kommissionen ret til at inddrage eller fjerne sektorer.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om angivelse af oprindelseslandet for visse varer, der importeres fra tredjelande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Denne forordning bør gælde for importerede industrivarer, bortset fra fiskerivarer og akvakulturprodukter som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter² og fødevarer som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed.³
- (2) Manglende fællesskabsregler og forskellene mellem de gældende ordninger i medlemsstaterne med hensyn til, hvordan oprindelseslandet angives på visse varer, har skabt en situation, hvor det inden for en række sektorer konstateres, at størstedelen af de varer, der importeres fra tredjelande og distribueres på fællesskabsmarkedet, ikke er påført oplysninger eller er påført misvisende oplysninger om deres oprindelsesland.
- (3) Den økonomiske betydning af oprindelsesmærkning for forbrugernes valg og handelen er anerkendt i praksis af andre store handelspartnere, som har vedtaget krav om obligatorisk oprindelsesmærkning. Eksportører i Fællesskabet er nødt til at opfylde disse krav og mærke varer, som de ønsker at eksportere til de pågældende markeder, med deres oprindelse.
- (4) De Europæiske Fællesskaber burde sættes på lige fod med handelspartnerne og indføre en tilsvarende lovgivning, som også vil bidrage til at forhindre urigtige eller misvisende angivelser af oprindelse på visse importerede varer.
- (5) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked⁴ tillægger forbrugerne måske oplysningerne om en vares geografiske oprindelse

---

¹ EUT C af , s. .

² EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.

³ EFT L 31 af 1.2.2002, s.1.

⁴ EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22.

handelsmæssig værdi. Ifølge direktivet kan tilfælde, hvor urigtige eller misvisende oplysninger om den geografiske oprindelse foranlediger en forbruger til at købe et produkt, som vedkommende ellers ikke ville have købt, udgøre en urimelig handelspraksis. I direktivet kræves det ikke, at der skal gives oplysninger om varernes geografiske oprindelse, og begrebet oprindelse defineres heller ikke.

- (6) En fælles definition af oprindelse med henblik på mærkning, regler for mærkning og fælles regler for kontrol vil således kunne skabe lige vilkår, gøre det lettere for forbrugerne at vælge i de omhandlede sektorer og bidrage til at mindske forekomsten af misvisende oprindelsesangivelser.
- (7) Et oprindelsesmærke kan bidrage til, at strenge EF-normer kan blive til fordel for EF-industrien, navnlig for små og mellemstore virksomheder. Det vil også bidrage til at forhindre, at EF-industriens omdømme skades af unøjagtige angivelser af oprindelse. Bedre gennemsigtighed og forbrugerinformation om varers oprindelse vil således kunne bidrage til målene i Lissabon-dagsordenen.
- (8) Ifølge artikel IX i den generelle overenskomst om told og handel (GATT) fra 1994 kan WTO-medlemmer vedtage og håndhæve love og forskrifter vedrørende oprindelsesmærker på importerede varer, navnlig for at beskytte forbrugerne mod svigagtige og misvisende angivelser.
- (9) I henhold til aftalerne mellem Det Europæiske Fællesskab og Bulgarien, Rumænien, Tyrkiet og de kontraherende parter i EØS-aftalen er det nødvendigt at udelukke varer med oprindelse i disse lande fra anvendelsesområdet for nærværende forordning.
- (10) Det Europæiske Fællesskabs ikke-præferentielle oprindelsesregler er fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁵ og gennemførelsesbestemmelserne hertil i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁶. Det er bedst at lægge disse oprindelsesregler til grund for bestemmelse af importerede varers oprindelse med henblik på denne forordning. Anvendes et begreb, som er forhandlere og administrationer bekendt, vil det være lettere at indføre og gennemføre. Ikke-præferentielle oprindelsesregler bør være gældende for alle ikke-præferentielle handelspolitiske foranstaltninger. Overlapning med andre erklæringer og dokumentation bør undgås.
- (11) For at begrænse byrderne for erhvervsliv, handel og administration bør oprindelsesmærkning gøres obligatorisk i de sektorer, hvor Kommissionen ved forudgående høringer har konstateret, at der var tale om værditilvækst. Der bør fastsættes bestemmelser om en mindre tilpasning af den sektormæssige dækning af denne forordning. Der bør også fastsættes bestemmelser om, at bestemte produkter kan undtages af tekniske eller økonomiske årsager, eller at der er tilfælde, hvor oprindelsesmærkning på anden måde er unødvendig i forbindelse med denne forordning. Dette kan navnlig være tilfældet, hvor oprindelsesmærkning ville være til skade for den pågældende vare, eller i forbindelse med visse råmaterialer.

---

⁵ EFT L 302 af 19.10.1992, s.1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten fra 2003.

⁶ EFT L 253 af 11.10.1993, s.1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) 837/2005 (EUT L 139 af 2.6.2005, s. 1).

- (12) Der bør fastsættes bestemmelser om, at det er muligt at udveksle oplysninger om varers oprindelse, der er fremkommet og/eller efterprøvet ved de kompetente myndigheders kontrol, også med myndigheder og andre personer og organisationer, som medlemsstaterne påtænker at give en håndhævende rolle i henhold til direktiv 2005/29/EF. Der bør tages hensyn til beskyttelse af personoplysninger, drifts- og forretningshemmeligheder, tavshedspligt og forvaltningshemmelighed.
- (13) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁷.
- (14) Varer, som rejsende medfører i deres personlige bagage til personligt brug, bør fritages for anvendelsen af denne forordning inden for de grænser, der er fastsat for fritagelse for told, og hvis der ikke er noget, der tyder på, at varerne er del af en erhvervsmæssig vareudveksling. Der bør også fastsættes bestemmelser om, at også andre tilfælde, der er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter, eventuelt kan udelukkes fra anvendelsesområdet for denne forordning ved hjælp af gennemførelsesbestemmelserne -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Denne forordning gælder for industrivarer, bortset fra fiskerivarer og akvakulturprodukter som defineret i artikel 1 i forordning (EF) nr. 104/2000 og fødevarer som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002.
2. Varer, der kræver mærkning, er dem, der er opført i bilaget til denne forordning og importeres fra tredjelande, bortset fra varer med oprindelse i De Europæiske Fællesskabers territorium, Bulgarien, Rumænien, Tyrkiet og de kontraherende parter i EØS-aftalen.

Varer kan fritages for oprindelsesmærkning, når det af tekniske og handelsmæssige årsager forekommer umuligt at mærke dem.
3. Udtrykkene ”oprindelse” og ”med oprindelse i” henviser til ikke-præferenceoprindelse i overensstemmelse med artikel 22-26 i EF-toldkodeksen.
4. Ved ”markedsføring” forstås tilrådighedsstillelse på fællesskabsmarkedet, hvad enten det sker mod betaling eller gratis, af en vare bestemt til endeligt forbrug, med henblik på distribuering og/eller anvendelse.
5. Ved ”kompetente myndigheder” forstås myndigheder, der er involveret i varekontrollen, enten på det tidspunkt, hvor varerne importeres, eller på det tidspunkt, hvor sådanne varer markedsføres.

---

⁷ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

6. Denne forordning gælder ikke for varer af ikke-kommerciel karakter, som rejsende medfører i deres bagage inden for de grænser, der er fastsat for fritagelse af told, og hvis der ikke er noget, der tyder på, at varerne er del af en erhvervsmæssig vareudveksling.

Når det er muligt at indrømme fritagelse for importafgifter for importerede varer i henhold til forordning (EØF) nr. 918/83⁸, og der er intet væsentligt, der tyder på, at varerne er del af en erhvervsmæssig vareudveksling, kan disse varer også undtages fra anvendelsesområdet for denne forordning.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med den i artikel 6, stk. 2, omhandlede procedure for at fastlægge, hvilke særlige varekategorier stk. 6 skal gælde for.

Artikel 2

Import eller markedsføring af varer er underlagt oprindelsesmærkning på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 3

1. Disse varer mærkes med deres oprindelsesland. I tilfælde, hvor varerne er emballeret, foretages mærkningen separat på emballagen.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med den i artikel 6, stk. 2, omhandlede procedure for at bestemme, i hvilke tilfælde mærkning på emballagen kan godtages i stedet for mærkning af selve varen. Dette bør navnlig være tilfælde, hvor varerne normalt når frem til den endelige forbruger eller bruger i deres normale emballage.

2. Ordene "made-in" plus navnet på oprindelseslandet angiver varernes oprindelse. Mærkningen kan foretages på et af EU's officielle sprog, som det er let at forstå for de endelige forbrugere i den medlemsstat, hvor varerne skal afsættes.
3. Oprindelsesmærkningen skal foretages med let læselige bogstaver, som ikke må kunne fjernes, den skal være synlig under normal håndtering, være mærket på en måde, som adskiller den fra andre oplysninger og være præsenteret på en måde, som hverken er misvisende eller giver et fejlagtigt indtryk af varens oprindelse.
4. Varerne skal være påført den krævede mærkning ved importen. Uanset foranstaltninger, som træffes i henhold til artikel 5, stk. 3, må mærkningen hverken være fjernet eller have været udsat for manipulation, inden varerne er blevet solgt til den endelige forbruger eller bruger.

---

⁸ EFT L 105 af 23.4.1983, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten fra 2003.

Artikel 4

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med den i artikel 6, stk. 2, omhandlede procedure, navnlig for at:

- fastlægge en detaljeret form og nærmere bestemmelser for oprindelsesmærkningen
- opstille en liste over udtryk på alle EU-sprog, som klart viser, at varerne har oprindelse i det land, der er angivet i mærkningen
- fastlægge de tilfælde, hvor almindeligt anvendte forkortelser entydigt angiver oprindelseslandet og kan anvendes med henblik på denne forordning
- fastlægge, i hvilke tilfælde det er muligt ikke at mærke varerne eller hvor det ikke er nødvendigt af tekniske eller økonomiske årsager
- fastsætte andre regler, som måtte være nødvendige, når det konstateres, at varer ikke er i overensstemmelse med denne forordning
- ajourføre bilaget til denne forordning i tilfælde, hvor vurderingen har ændret sig med hensyn til, om oprindelsesmærkning er nødvendig i en bestemt sektor.

Artikel 5

1. Varer er ikke i overensstemmelse med denne forordning, hvis:
  - de ikke er påført oprindelsesmærkning
  - oprindelsesmærkningen ikke svarer til varernes oprindelse
  - oprindelsesmærkningen er blevet ændret eller fjernet eller på anden måde er blevet udsat for manipulation, undtagen i tilfælde, hvor det har været nødvendigt at foretage en rettelse i henhold til stk. 3 i denne artikel.
2. Kommissionen kan vedtage yderligere gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med den i artikel 6, stk. 2, omhandlede procedure med hensyn til erklæringer og støttedokumenter, som kan anvendes til at påvise overensstemmelse med denne forordning.
3. Medlemsstaterne fastsætter, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest 9 måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse Kommissionen meddelelse herom og underretter den hurtigst muligt om senere ændringer.
4. I tilfælde, hvor varerne ikke er i overensstemmelse med denne forordning, vedtager medlemsstaterne desuden de nødvendige foranstaltninger med henblik på at kræve, at ejeren af varerne eller en anden person, som er ansvarlig for dem, mærker disse varer i overensstemmelse med denne forordning og for egen regning.

5. For at denne forordning kan anvendes effektivt, kan de kompetente myndigheder udveksle de oplysninger, der er modtaget ved kontrollen af, om forordningen er overholdt, herunder også med myndigheder og andre personer og organisationer, som medlemsstaterne har givet beføjelse dertil i henhold til artikel 11 i direktiv 2005/29/EF.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af et udvalg for oprindelsesmærkning (i det følgende benævnt ”udvalget”).
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Den i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede frist fastsættes til en måned.
3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Artikel 2, artikel 3 og artikel 5 finder anvendelse 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden. I overensstemmelse med den i artikel 6, stk. 2, omhandlede procedure kan Kommissionen forlænge denne periode med den tid, der er nødvendig for aktørerne til at efterkomme de krav til oprindelsesmærkning, der er fastsat ved gennemførelsesbestemmelserne, og i intet tilfælde med mindre end seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG

Varer, som er omfattet af denne forordning, identificeres ved deres KN-kode.

KN-kode	Beskrivelse
4104 41 / 4104 49 / 4105 30 / 4106 22 / 4106 32 / 4106 40 / 4106 92 / 4107 to 4114 / 4302 13 / ex4302 19 (35, 80)	”Crust”-skind og færdigbehandlet læder
4008 21 / 4008 11 / 4005 99 / 4204 / 4302 30 (25, 31) 8308 10(00) / 8308 90(00) / 9401 90 / 9403 90	Hæle, såler, bånd, dele, syntetiske og andre
4201 / 4202 / 4203 / 4204/ 4205 / 4206	Saddelmagerarbejder, rejseartikler, håndtasker og lignende varer, varer af tarme
4303 / 4304	Beklædningsgenstande og tilbehør dertil samt andre varer af pelsskind, kunstigt pelsskind og varer deraf
Kap. 50 – 63	Tekstilvarer
6401 / 6402 / 6403 / 6404 / 6405 / 6406	Fodtøj, gamacher og lignende
6907 / 6908 / 6911 / 6912 / 6913 / 691490100	Keramiske produkter
7013 21 11 / 7013 21 19 / 7013 21 91 / 7013 21 99 / 7013 31 10 / 7013 31 90 / 7013 91 10 / 7013 91 90	Bordservice, køkken-, toilet- og kontorartikler, dekortationsgenstande til indendørs brug og lignende varer, af glas (undtagen varer henhørende under pos. 7010 eller 7018), af blykrystal
7113/7114/7115/7116	Juvelérarbejder samt dele deraf, af ædle metaller eller af ædelmetaldoublé. Guld- og sølvmedearbejder og dele deraf, af ædle metaller eller af ædelmetaldoublé. Andre varer af ædelmetaldoublé. Varer af naturperler eller kulturperler, af ædel- eller halvædelsten (naturlige, syntetiske eller rekonstruerede)
Kap. 94	Møbler, sengebunde, madrasser, dyner; lamper og belysningsartikler; lysskilte, navneplader med lys og lignende varer; præfabrikerede bygninger
9603	Koste og børster og lign. (herunder koste og børster, som udgør dele til maskiner, apparater eller køretøjer), håndbetjente mekaniske gulvfejeapparater, uden motor, samt svabere og fjerreste; tilberedte børstebundter; malerpuder og malerruller; vinduesviskere